

bemærkninger. Hvis man vejer fordele og ulemper mod hinanden, opvejer efter Hans Blix' vurdering ulemperne i den nuværende situation klart fordelene. Deler udenrigsministeren Blix' vurdering?

Udenrigsministeren (Per Stig Møller):

Jeg har helt tilfældigt Hans Blix' bog her, og nederst på side 310 skriver han:

»Dengang kunne ingen – og heller ikke FN-inspektørerne og jeg selv – *garantere*, at Irak var uden masseødelæggelsesvåben.

Kunne man have påstået, at denne usikkerhed var utålelig og måtte bringes ud af verden ved væbnet aktion? Det kunne man ...« skriver han – og så siger han: Men det var ikke det argument, der ville have vundet andre steder.

Men det var jo det argument, den danske regering brugte; det var FN's henvisning til usikkerheden i regionen. Nu skal vi ikke tage den op igen, men han siger altså: Kunne man sige, at denne usikkerhed var utålelig? Det er svar på spørgsmålet, ikke? Altså at man skulle have anvendt andre midler. Denne usikkerhed var altså utålelig.

Den *var* utålelig, for for det første undertrykte han jo sit eget folk, shiitterne, som jeg netop har talt om, 61 pct. af befolkningen. For det andet undertrykte han kurderne, og han brugte også giftgas mod dem. For det tredje var han altså en latent risiko for sine omgivelser – det er den usikkerhed, Hans Blix taler om – fordi man jo ikke vidste, hvad han rådede over, og havde man ikke fået afsløret, at han ikke rådede over noget, så ville man jo stadig væk tro eller frygte, at han havde dem.

Jeg tror faktisk, at hvis det hele var løbet ud i sandet i fjor, så var Saddam Hussein blevet en meget, meget stor risiko. For det første ville han vide, at der ikke kunne samles en alliance igen. For det andet ville han dermed have kunnet slå hårdere ned på de oppositionelle kræfter, kurdere og shiitter, som han havde slået ned på før, og de ville være endnu mere håbløst stillet, for de vil vide, at der ikke ville kunne komme nogen hjælp til dem. For det tredje ville nabolandene, ikke mindst Kuwait, jo leve i evig frygt for ham, for han kunne jo bare rømme sig, og så ville man tro, der lå en fare bagved.

Så jeg tror stadig væk, det var rigtigt at få standset Saddam Husseins styre. Jeg tror også stadig væk, at det største flertal af den irakiske befolkning er enig i det og nu ikke har frygt for alle hans terroristiske angreb på civilbefolkning-

gen, som han jo udøvede mod enkeltpersoner og mod grupper hele tiden. Så det tror jeg stadig væk.

Til sidst, hr. formand, mener jeg, jævnfør mit tidligere svar, at den usikkerhed og de ubehagelige begivenheder, vi oplever, ville være kommet, uanset hvordan han var blevet væltet, hvis han var blevet væltet til gavn for et demokratisk styre, for det er det, de vil forhindre.

Formanden:

Det er et stort og vigtigt emne, men derfor skal vi alligevel respektere taletidsreglerne.

Villy Søvndal (SF):

Problemet, som jeg synes udenrigsministeren også meget fair gør rede for, er jo, at situationen ikke er i aftagende; den er i en dramatisk eskalering i de her dage. Det er altså ikke sådan, at situationen bevæger sig mod noget bedre, den bevæger sig dag for dag i øjeblikket mod noget, der er værre.

Jeg synes, udenrigsministeren meget rigtigt gjorde opmærksom på, at op mod dagen for magtudredningen må man forvente, at den her tendens vil stige, det har udenrigsministeren selv forudset. Det vil sige, at de næste knap 3 måneder vil vi se den her situation, som i dag er brutal, blive skærpet yderligere. De fremmede er på vej ud, men selv det danske Udenrigsministerium opfordrede i går aftes i en af nyhedsudsendelserne danskere til at komme ud. Det vil altså sige, at der ikke er nogen udsigt til det, udenrigsministeren sagde kunne være løsningen, nemlig økonomisk fremgang; det går stik modsat.

Så vil jeg stadig væk spørge udenrigsministeren, der dog trods alt tror og ikke ved: Med 700 dræbte irakere på 1 uge, med 17.000 dræbte irakere i alt, med udsigt til – også med Blix' ord – at der kunne findes en anden løsning, var det her så virkelig prisen værd?

Udenrigsministeren (Per Stig Møller):

Jeg tror nu altså ikke, Hans Blix har godtgjort, at der kunne findes en anden løsning.

Der vil jeg godt lige henvise til, hvad jeg svarede før, at hvis man bare havde ladet to og fem være lige ... Jeg skulle jo svare, ikke? Hvis man vil høre efter, så vil jeg godt svare. Hvis man bare havde ladet to og fem være lige, så var det, som jeg sagde før, at Saddam Hussein havde siddet tilbage og var blevet endnu mere farlig for sine borgere og for sine omgivelser. Jeg men-